

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/075 van 14 juli 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Rechtgevend kind – Sociale uitkering - Uitkering tijdelijke werkloosheid wegens corona

De verzoekster begrijpt niet waarom het Groeipakket van haar kinderen werd teruggevorderd voor de maanden dat zij een tijdelijke werkloosheidsuitkering wegens corona ontvingen.

De Geschillencommissie oordeelt dat de sociale uitkering die de kinderen van verzoekster ontvingen ingevolge het feit dat zij in het kader van de coronapandemie op tijdelijke werkloosheid werden gezet ter compensatie van het gederfde loon voor de niet-tewerkgestelde dagen, er voor het kind ... voor de maand 06/2021 niet kan toe leiden dat het Groeipakket voor die maand wordt teruggevorderd en waarbij het bedrag van de sociale uitkering voor die maand het maandbedrag van het Groeipakket niet overstijgt. Tevens dient te zijn voldaan aan alle overige toekenningsvoorwaarden voor het Groeipakket voor de betreffende maand.

Noot: tegen deze beslissing van de Geschillencommissie werd door de uitbetalingsactor beroep aangetekend bij de arbeidsrechtbank.

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL

opgroeien.be
groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/075

14 juli 2023

REPERTORIUMNR. GC/22/A0166

INZAKE : ...;

- Verzoekster –

TEGEN :

...;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door de dochter van verzoekster werd ingediend per e-mail d.d. 01.07.2022 bij de Geschillencommissie¹, gericht tegen de beslissing d.d. 15.06.2022 van de verwerende partij tot terugvordering van het Groeipakket;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 20.09.2022 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op de volmacht d.d. 13.10.2022 van de verzoekster aan haar dochter, ..., om de verzoekster tijdens de procedure voor de Geschillencommissie te vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 2 december 2022 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster, noch verwerende partij is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 2 december 2022;

Gelet op het feit dat de zaak in beraad werd genomen op de zitting van 2 december 2022 en bijkomende informatie diende te worden opgevraagd door het secretariaat van de Geschillencommissie bij de verzoekster en bij de verwerende partij;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij besliste per brief d.d. 15.06.2022 om het Groeipakket (leeftijdstoelage en wezenbijslag) ten bedrage van in totaal 8.621,92 EUR terug te vorderen omwille van de tijdelijke werkloosheidsuitkering die de kinderen van verzoekster, ... (°...1997) en ... (°...1998) ontvingen:

- ... zou geen recht op Groeipakket hebben omwille van de tijdelijke werkloosheidsuitkering ontvangen tijdens de periode 11/2019 – 12/2019 en de periode 10/2020 – 06/2021;
- ... zou geen recht op Groeipakket hebben omwille van de tijdelijke werkloosheidsuitkering ontvangen tijdens de periode 10/2020 – 06/2021.

Verzoekster gaat niet akkoord met de terugvordering en vraagt dat er onderzocht wordt waarom er geen recht op Groeipakket was tijdens de betwiste periode.

Daarnaast wordt er in het verzoek op gewezen dat het voor verzoekster onmogelijk is om het teruggevorderde bedrag terug te betalen.

3. Standpunt van verzoekster

Verzoekster verwoordde haar grieven in haar verzoek d.d. 01.07.2022 als volgt:

“We hebben onlangs een brief ontvangen met een er een terugvordering is van €8.621,92.

We zijn niet akkoord met de terugvordering.

Het bovenstaande bedrag is onmogelijk voor mijn mama (...) om terug te betalen.

Graag willen we dat er een onderzoek komt waarom we daar geen recht op hadden.

(...)"

Namens verzoekster werd tevens een brief d.d. 07.07.2022 van de Vlaamse Belastingdienst neergelegd betreffende de goedkeuring van de aanvraag om vermindering van de onroerende voorheffing van de woning die zij op 1 januari 2022 huurde.

4. Standpunt van verwerende partij

4.1. Brief d.d. 15.06.2022 van verwerende partij aan verzoekster:

*"Wij hebben **jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht** voor de periode van 11/2019 tot 10/2021.*

*Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van **€ 8.621,92 hebt ontvangen waarop je geen recht had** voor de kinderen Dit bedrag bestaat uit:*

...: Leeftijdstoeslag en Wezenbijslag

...: Leeftijdstoeslag en Wezenbijslag

...: Leeftijdstoeslag en Wezenbijslag

...: Leeftijdstoeslag en Wezenbijslag

Jongeren die een sociale uitkering ontvangen tijdens de periode waarin zij onderwijs of een vorming volgen, hebben geen recht op het Groeipakket. ... ontving tijdelijke werkloosheid tijdens de periode 11/2019-12/2019 en 10/2020-06/2021. ... ontving tijdelijke werkloosheid tijdens de periode 10/2020-06/2021. Hierdoor is er geen recht op het Groeipakket. (artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet en artikel 29 BVR Rechtgevend kind)

Wij moeten € 8.621,92 van je terugvragen.

Hoe komen we aan dat bedrag?

We maakten deze herberekening:

(...)

De verjaringstermijn is 3 jaar.

Dat betekent dat geen enkele betaling verjaard is.

Daarom moeten wij € 8.621,92 van je terugvragen.

Wij houden 10 % in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt.

Heb je financiële problemen en ligt deze inhouding te hoog, contacteer ons dan.

Reageer je niet op die inhoudingen, dan ga je stilzwijgend akkoord. Elke inhouding stuit dan de verjaring.

Als je het bedrag niet kunt terugbetalen, dan kun je ons een aanvraag sturen om (gedeeltelijk) af te zien van de terugvordering. We beslissen daarover na een sociaal onderzoek.

Heb je een klacht of ga je niet akkoord met de beslissing?

Bij deze brief vind je ook een overzicht van de klachtenprocedures en de mogelijkheden tot beroep.”

4.2. Standpunt van verwerende partij per e-mail d.d. 25.11.2022 aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

“(…)

Sinds het overlijden van hun vader in januari 2010, wordt er voor de 4 kinderen ... verhoogde wezenbijslag uitbetaald.

Sinds maart 2022 ontvangen wij in de dossiers ook taken die voortvloeien uit fluxen die betrekking hebben op tewerkstellingen in hoofde van de rechtgevende kinderen of sociale uitkeringen die rechtgevende kinderen ontvangen tijdens de periode waarin ze onderwijs of een vorming volgen.

Uit de ontvangen fluxen blijkt dat:

- een uitkeringen ingevolge tijdelijke werkloosheid genoot van 11/2019 tot 12/2019 en van 10/2020 tot 06/2021.
- een uitkering ingevolge tijdelijke werkloosheid genoot van 10/2020 tot 06/2021.

Daardoor is er voor beiden geen recht op het Groeipakket voor deze maanden (zie terugvorderingsbrief in bijlage). We verwijzen naar Artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet, Artikel 29 BVR Rechtgevend kind, Toelichtingsnota 14 en de bijlage 1.

*We willen er nog op wijzen dat op 06/09/2019 voor beide kinderen een eerste maal een STU02 werd verstuurd (zie bijlage). In deze brief wordt **onder andere** gevraagd de uitbetalingsactor op de hoogte te brengen als het rechtgevend kind een werkloosheidsuitkering ontvangt.*

Sinds september 2019 worden deze brieven elk jaar opnieuw verstuurd naar de begunstigden van het Groeipakket.

... is dan ook van mening dat de begunstigde correct was ingelicht maar toch heeft nagelaten de uitbetalingsactor te contacteren toen de kinderen een werkloosheidsuitkering ontvingen.”

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Toepasselijke regelgeving

Voor studenten kan het Groeipakket vanaf 18 jaar en tot maximaal 25 jaar betaald worden onder de voorwaarden bepaald in artikel 8, §2, eerste lid, 3° Groeipakketdecreet en de uitvoeringsregels bepaald in het BVR Rechtgevend kind².

- **Groeipakketdecreet:**

² Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen.

Aldus bepaalt artikel 8, §2, eerste lid, 3° Groeipakketdecreet:

“§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is (eigen onderlijning Geschillencommissie), overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;

4° zonder leeftijdsbeperking voor de toepassing van boek 5, deel 2, als het ten minste 21 jaar oud was op 1 juli 1987 en behoort tot een van de categorieën, vermeld in artikel 63, eerste lid, 2°, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals dat gold vóór de wijziging door de wet van 29 december 1990.

De gezinsbijslag wordt in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van kinderen die vóór 1 januari 2019 recht hadden op kinderbijslag of toeslagen op basis van de kinderbijslagreglementering, en die uitgesloten worden van dat recht door de toepassing van het eerste lid, recht geven op gezinsbijslagen.”

Op grond van artikel 8, §2, tweede lid Groeipakketdecreet werden de nadere toekenningsvoorwaarden inzake het recht op Groeipakket uitgewerkt in het voormeld BVR Rechtgevend Kind.

- **BVR Rechtgevend Kind:**

De artikelen 29 en 30 BVR Rechtgevend kind precisieren de voorwaarden waaronder de student met een winstgevende activiteit of sociale uitkering nog recht heeft op Groeipakket.

Artikel 29, §1, eerste en tweede lid BVR Rechtgevend kind bepaalt:

“§ 1. De winstgevende activiteit van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen, tenzij die activiteit:

- 1. gedurende maximaal 475 uur, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, uitgeoefend wordt in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten als vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;*
- 2. in een maand niet meer dan tachtig uren uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is als vermeld in punt 1°;*
- 3. uitgeoefend wordt door een kind als zelfstandige en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.*

Als het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, een sociale uitkering ontvangt op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, worden de gezinsbijslagen geschorst voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft. Als het een sociale uitkering ontvangt die voortvloeit uit een tewerkstelling tijdens een systeem van alternerend leren of een bezoldigde stageovereenkomst, worden de maandelijkse gezinsbijslagen niet geschorst.”

Artikel 30 BVR Rechtgevend kind bepaalt:

“De minister bepaalt de procedure voor de verificatie van de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen voor de studenten.”

- **De bisnota aan de Vlaamse Regering betreffende het BVR Rechtgevend kind bevat de volgende toelichting over het voormelde artikel 29:**

“Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden een winstgevende activiteit kan worden uitgeoefend door een kind dat niet-hoger en/of hoger onderwijs volgt.

Een van de voornaamste knelpunten in de huidige toepassing is het feit dat er onvoldoende afstemming is met de regelgeving inzake studentenarbeid. De verschillende toepassing waarbij voor het jobstudentenstatuut er een tewerkstelling van 475 uur per jaar wordt aanvaard, die soms tot problemen leidde voor de toepassing van de 240-uurnorm per kwartaal, wordt opgeheven. Zo kunnen ouders niet langer geconfronteerd worden met terugvordering wanneer hun kinderen wel in orde waren voor de RSZ – regelgeving, maar niet voor de kinderbijslagregelgeving, wat tot veel onbegrip leidt.

Er wordt evenwel geen onbeperkte arbeid toegelaten naast deze jobstudentenarbeid, scholieren en studenten moeten immers voldoende tijd aan hun studie kunnen besteden. De huidige 240-uurnorm per kwartaal, wordt hervormd tot en 80-uur norm per maand. Dit komt tegemoet aan de huidige problematiek die vele ouders bij het afstuderen van hun kinderen ondervinden. Zo zal een afgestudeerd kind, dat in augustus bv. Een vakantiejob doet, en vanaf september voltijds begint te werken, zijn recht op kinderbijslag verliezen voor het volledige kwartaal, dus van juli t.e.m. september. Dit betekent dus een terugvordering, ook voor de maand juli. Deze administratieve overlast voor ouders wordt weggewerkt en de situatie (en eventuele terugvordering) wordt maand per maand bekeken.

Daarnaast ondermijnen we ook het vrij initiatief niet en kunnen student-zelfstandigen, maar ook studenten die een bijberoep als zelfstandige hebben, toch nog recht hebben op gezinsbijslagen. Enkel de kinderen die zelfstandige in hoofdberoep zijn worden uitgesloten van de toepassing van de gezinsbijslagen.

Voor het deeltijds onderwijs en het alternerend leren, gelden de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van Titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten. De tewerkstelling van een kind dat een systeem van alternerend leren volgt of een bezoldigde stageovereenkomst heeft, wordt niet meegeteld als winstgevende activiteit.

Voor zowel het voltijds als het deeltijds onderwijs geldt bovendien dat het ontvangen van een sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling betreffende ziekte, invaliditeit,

arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking bedoeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, leidt tot de schorsing van de toekenning van de gezinsbijslag.

De sociale uitkering die een kind ontvangt ten gevolge van een tewerkstelling tijdens een systeem van alternerend leren of een bezoldigde stageovereenkomst, vormt evenwel geen belemmering.”

- **Ministerieel besluit d.d. 20 oktober 2020:**

Artikel 2 van het ‘Ministerieel besluit van 20 oktober 2020 tot vaststelling van de procedure voor de verificatie van de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen voor de studenten, schoolverlaters, het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst en het kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte (BS 30.10.2020)’ bepaalt als volgt:

“Met toepassing van artikel 3 van het Besluit Gegevensverwerking Toelagen Gezinsbeleid van 19 juli 2019 wordt de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen voor de volgende personen, vermeld in artikel 15, 30, 36 en 41 van het besluit van 5 oktober 2018, via authentieke gegevensbronnen of via digitale databanken geverifieerd:

- 1. studenten;*
- 2. schoolverlaters;*
- 3. het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst;*
- 4. het kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte.”*

5.2. Toepasselijke administratieve onderrichtingen

Uit de ‘Toelichtingsnota nr. 14 d.d. 25 september 2019 betreffende Kinderen + 18 jaar – Studenten en schoolverlaters’ van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket blijken de volgende administratieve onderrichtingen voor de uitbetalingsactoren:

“(…)

Er is binnen het Groeipakket een onvoorwaardelijk recht tot en met het einde van de maand waarin de jongere de leeftijd van 18 jaar bereikt en mits voldaan aan de voorwaarden in art. 8 van het Groeipakketdecreet.

Vanaf de leeftijd van 18 jaar dient er naast de voorwaarden beschreven in art. 8, § 1 en §3 van het Groeipakketdecreet te worden voldaan aan bijkomende voorwaarden inzake studies, schoolverlater of specifieke ondersteuningsbehoefte (artikel 8, §2, 2° tot 4° van het decreet)

- Leerlingen in het secundair onderwijs: ingeschreven zijn voor minstens 17 lesuren*
- Studenten hoger onderwijs: ingeschreven zijn voor minstens 27 studiepunten*

De richtlijnen inzake modulair onderwijs (ook in het buitenland) en wijziging van studierichting in de loop van het school- of academiejaar uiteengezet in de dienstbrief 999/163 van 2 juli 2012 kunnen na 1 januari 2019 verder worden toegepast.

Ook de richtlijnen inzake afstandsonderwijs opgenomen in de CO 1386/2018 van 9 februari 2018 blijven na 1 januari 2019 verder van kracht.

Na het einde van het onvoorwaardelijk recht of het beëindigen van de studies kan de jongere nog gedurende maximaal 12 maanden een recht hebben als schoolverlater.

Naast bovenstaande voorwaarden, dient de jongere ook te voldoen aan de voorwaarden betreft het uitvoeren van een winstgevende activiteit:

- *Maximaal 475 uren per kalenderjaar werken als student (verminderde sociale bijdrage)*
- *Daarnaast per maand maximaal 80 uren werken (geen verminderde sociale bijdrage)*
- *Geen activiteit uitoefenen als zelfstandige in hoofdberoep (volledige sociale bijdrage)*

Uit 'Toelichtingsnota 14 - Bijlage 1 van 25 februari 2021 betreffende Winstgevende activiteit' van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket blijkt het volgende:

"1. Inleiding

Er bestaat een onvoorwaardelijk recht op het Groeipakket tot en met de maand waarin het kind 18 jaar wordt of tot en met de maand waarin het kind 21 jaar wordt indien erkend als kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte.

Vanaf de leeftijd van 18 jaar (of 21 jaar) is het recht verbonden aan een aantal voorwaarden:

- *Niet-hoger onderwijs: inschrijving van minstens 17 lessen en de verplichting de lessen te volgen.*
- *Hoger Onderwijs: inschrijving van minstens 27 studiepunten of minder dan 24 studiepunten in een diplomajaar.*
- *Erkend onderwijs in het buitenland*
- *Schoolverlater: nog 12 maanden recht als voldaan aan de algemene voorwaarden hieronder*

Gemeenschappelijke voorwaarden die geen beletsel vormen voor de uitbetaling:

- *Maximaal 475 uren per kalenderjaar werken als student (een arbeidsovereenkomst voor studenten zoals vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten)*
- *Daarnaast nog maximaal 80 uren per maand werken als werknemer (combinatie met tewerkstelling student (verminderde bijdrage) mogelijk)*
- *Werken als zelfstandige waarbij geen bijdragen verschuldigd zijn als zelfstandige in hoofdberoep.*

Het ontvangen van een sociale uitkering (ook een sociale uitkering die voortvloeit vanuit een toegelaten activiteit als student vormt een beletsel. Hierop is enkel een uitzondering voorzien voor jongeren die een regeling van alternerend leren en werken volgen of een bezoldigde stageovereenkomst) die voortvloeit uit een regeling over ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking zijn een beletsel voor het toekennen van de gezinsbijslag voor de maand(en) waarop de uitkering betrekking heeft (voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte is dit enkel een beletsel voor de zorgtoeslag).

(...)

2. Winstgevende activiteit

Binnen het Groeipakket wordt er voor de vaststelling of een tewerkstelling een beletsel vormt voor de student of de schoolverlater getoetst of de tewerkstelling voldoet aan de 80-urennorm. Dit betekent dat de student/schoolverlater per maand niet meer dan 80 uren per maand effectieve prestaties levert .

Er wordt geen rekening gehouden met ontvangen vergoedingen en inkomsten.

Tewerkstellingen waarvoor geen DMFA-gegevens worden ontvangen, worden niet in rekenschap genomen en worden beschouwd als een toegelaten activiteit.

(...)

2.1. Sociale uitkering uit een toegestane activiteit

Alternerend leren werken

De tewerkstelling die het kind dat een systeem van alternerend leren en werken volgt, uitoefent in het kader van de praktische opleiding op de werkplek, of die het kind uitoefent tijdens een bezoldigde stageovereenkomst, wordt niet beschouwd als een winstgevendende activiteit. Indien een jongere in dit geval een sociale uitkering ontvangt, dient te worden nagegaan of deze uitkering voortvloeit uit een tewerkstelling in het kader van alternerend leren en werken. Dit kan worden nagevraagd bij de begunstigden of bij de jongere zelf.

Als blijkt dat dit zo is, dan vormt het ontvangen van de uitkering geen beletsel gedurende de periode waarin de jongere de hoedanigheid van student heeft (tijdens de 12 maanden schoolverlater vormt de uitkering die voortvloeit uit een toegelaten activiteit binnen het stelsel leren en werken een beletsel).

Zowel studenten die geen tewerkstelling in het stelsel van alternerend leren en werken of een bezoldigde stageovereenkomst uitoefenen als voor schoolverlaters is het ontvangen van een sociale uitkering steeds een beletsel voor de gezinsbijslag voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft.

(...)

5. Sociale uitkering

Als uit de fluxen blijkt dat de jongere een sociale uitkering ontvangt, dan dient de consulent na te gaan of deze uitkering voortvloeit uit een tewerkstelling in het kader van alternerend leren en werken of een bezoldigde stageovereenkomst om te bepalen of dit een beletsel is voor de leerling/student. Indien er geen andere activiteit/prestaties zijn buiten de tewerkstelling in het kader van alternerend leren en werken of een bezoldigde stageovereenkomst, mag aangenomen worden dat de uitkering geen beletsel vormt. Indien niet, dient betrokkene hierover bevraagd te worden en dient hij de bewijsstukken aan te leveren.

Als de sociale uitkering inderdaad voortvloeit uit een tewerkstelling in het kader van leren en werken dan vormt de sociale uitkering geen beletsel voor het recht op gezinsbijslag tot zolang de jongere de hoedanigheid van student heeft. Op het moment dat de leerling/student schoolverlater wordt en hij deze uitkering blijft ontvangen, dan vormt dit wel beletsel.”

De Mededeling A/15 d.d. 31 mei 2020 betreffende de impact van de Coronamaatregelen op het Groeipakket van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket luidt als volgt:

“1.2. Tijdelijke werkloosheid

Een groot aantal werknemers ontvangt momenteel werkloosheidsuitkeringen omwille van tijdelijke werkloosheid door overmacht ten gevolge van de maatregelen die werden genomen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan.

Ook leerlingen/studenten en schoolverlaters kunnen in het systeem van tijdelijke werkloosheid omwille van overmacht terecht komen indien zij een activiteit als student/stagiair/werknemer uitoefenden, waardoor er mogelijk een impact is op hun recht op gezinsbijslagen. Hetzelfde geldt voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte voor wat betreft de zorgtoeslag.

1.2.1. Leerlingen/studenten en schoolverlaters

Leerlingen/studenten en schoolverlaters mogen een winstgevende activiteit uitoefenen zonder dat dit leidt tot een schorsing van hun recht op gezinsbijslagen.

Het gaat om een activiteit die:

- *gedurende maximaal 475 uur, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, uitgeoefend wordt in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten;*
- *in een maand niet meer dan tachtig uren uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten;*
- *uitgeoefend wordt door een kind als zelfstandige en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.*

Wanneer leerlingen/studenten of schoolverlaters een sociale uitkering (tijdelijke werkloosheid) ontvangen omwille van een toegelaten activiteit vormt dit een beletsel voor het recht op gezinsbijslagen. Met het BVR Covid-19 (artikel 3) werd dit beletsel met betrekking tot tijdelijke werkloosheid vanaf 14 maart 2020 opgeheven, dit tot en met 30 juni 2020. Hierdoor kan het recht in het betrokken statuut behouden blijven. De minister bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding kan deze periode verlengen.

(...)”

5.3. Beschikbare elementen ter beoordeling

5.3.1. Feitelijke situatie

Op basis van de bijkomende gegevens verstrekt namens de verzoekster per e-mails d.d. 9.12.2022, 18.12.2022 en 23.05.2023 en door de verwerende partij per e-mail d.d. 16.05.2023 blijkt het volgende.

5.3.1.1. Kind

In concreto stelt de Geschillencommissie de volgende feitelijke situatie vast:

- blijkt in de hoedanigheid van student te werken volgens een arbeidsregime van 19u./week en kon derhalve in principe aanspraak maken op het Groeipakket in de mate dat de tewerkstellingsnorm van 80u./maand niet werd overschreden;
- periode 11/2019-12/2019: de Geschillencommissie stelt vast dat er op dat moment nog geen sprake was van tijdelijke werkloosheid wegens corona; er worden evenmin loonfiches

bijgebracht voor de maanden 11/2019 en 12/2019;

- 10/2020: op basis van de bijgebrachte loonfiche blijkt er een tewerkstelling van meer dan 80 u. per maand (88,37 u.); voorts blijkt er geen sprake te zijn van tijdelijke werkloosheid voor deze maand;
- 11/2020: 17 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (79,50 u.): 650,68 EUR;
- 12/2020: 18 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (84,75 u.): 702,73 EUR;
- 01/2021: 17 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (82,75 u.): 676,71 EUR;
- 02/2021: 16 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (76 u.): 681,98 EUR;
- 03/2021: 18 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (83,25 u.): 738,81 EUR;
- 04/2021: 17 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (81 u.): 738,81 EUR;
- 05/2021 (cf. enkel loonfiche vakantiegeld werd bijgebracht); uit het bijgebrachte rekeninguittreksel blijkt een uitkering van de werkloosheidskas ten belope van 762,44 EUR te zijn ontvangen;
- 06/2021: 4 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (17,75 u.): 170,50 EUR; gewone prestaties (63,18 u.)

De Geschillencommissie stelt vast dat ... **de toegelaten tewerkstellingsnorm van 80 u./maand voor het Groeipakket niet heeft overschreden tijdens de maanden 11/2020 en 02/2021** (cf. voor de maand 05/2021 zijn er geen gegevens beschikbaar). De Geschillencommissie kan bijgevolg concluderen dat ... – indien de werkgever geen gebruik had gemaakt van de mogelijkheid van tijdelijke werkloosheid wegens corona maar ... effectief had tewerkgesteld – tijdens de voormelde maanden niet meer dan 80 u. zou gewerkt hebben.

Afgetoetst aan het Groeipakket (basis 368,05€ (basis verhoogde wezenbijslag) + 63,40€ (leeftijdstoeslag 18-24) = 431,45€) dat de verzoekster ontving tijdens de betreffende maanden, stelt de Geschillencommissie vast dat het bedrag aan uitkering wegens tijdelijke werkloosheid dat werd ontvangen, hoger is dan het bedrag aan Groeipakket dat voor ... werd ontvangen voor deze maanden.

5.3.1.1. Kind

In concreto stelt de Geschillencommissie de volgende feitelijke situatie vast:

- blijkt in de hoedanigheid van student te werken volgens een arbeidsregime van 19u./week en kon derhalve in principe aanspraak maken op het Groeipakket in de mate dat de tewerkstellingsnorm van 80u./maand niet werd overschreden;
- 10/2020: op basis van de bijgebrachte loonfiche blijkt er een tewerkstelling van meer dan 80 u. per maand (95 u.); voorts blijkt er geen sprake te zijn van tijdelijke werkloosheid voor

deze maand;

- 11/2020: 12 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (76 u.): 675,86 EUR;
- 12/2020: 13 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (84 u.): 760,34 EUR;
- 01/2021: 14 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (87 u.): 732,18 EUR;
- 02/2021: 12 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (76 u.): 733,18 EUR;
- 03/2021: 12 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (76 u.): 733,18 EUR;
- 04/2021: 14 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (88,25 u.): 845,81 EUR;
- 05/2021 (cf. enkel loonfiche vakantiegeld werd bijgebracht); 13 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht: uit het bijgebrachte rekeninguittreksel blijkt een uitkering van de werkloosheidskas ten belope van 571,35 EUR te zijn ontvangen;
- 06/2021: 4 d. tijdelijke werkloosheid wegens overmacht: 170,50 EUR; gewone prestaties (49,25 u.)

De Geschillencommissie stelt vast dat ... **de toegelaten tewerkstellingsnorm van 80 u./maand voor het Groeipakket niet heeft overschreden tijdens de maanden 11/2020, 02/2021, 03/2021 en 06/2021** (cf. voor de maand 05/2021 zijn er geen gegevens beschikbaar). De Geschillencommissie kan bijgevolg concluderen dat ... – indien de werkgever geen gebruik had gemaakt van de mogelijkheid van tijdelijke werkloosheid wegens corona maar ... effectief had tewerkgesteld – tijdens de voormelde maanden niet meer dan 80 u. zou gewerkt hebben.

Afgetoetst aan het Groeipakket (basis 368,05€ (basis verhoogde wezenbijslag) + 63,40€ (leeftijdstoeslag 18-24) = 431,45€) dat de verzoekster ontving tijdens de betreffende maanden, stelt de Geschillencommissie vast dat het bedrag dat aan uitkering wegens tijdelijke werkloosheid werd ontvangen, hoger is dan het bedrag aan Groeipakket dat voor ... werd ontvangen voor deze maanden, behalve voor wat betreft de maand 06/2021.

5.3.2. In casu

Vooreerst stelt de Geschillencommissie vast dat de verwerende partij de toepasselijke regelgeving en de administratieve onderrichtingen correct heeft toegepast op basis van de beschikbare elektronische gegevensstromen: aldus werd het Groeipakket teruggevorderd voor de periode waarin ... een sociale uitkering ontving (periode 11/2019-12/2019 en 10/2020-06/2021) en ... een sociale uitkering ontving (periode 10/2020-06/2021) zoals bepaald in artikel 29, tweede lid BVR Rechtgevend kind (cf. *“Als het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, een sociale uitkering ontvangt op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, worden de gezinsbijslagen geschorst voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft.”*).

De verzoekster betwist overigens ook niet dat haar kinderen die uitkeringen ontvingen.

De verzoekster vraagt te onderzoeken waarom er geen recht was op het Groeipakket tijdens de betwiste periode. Daarnaast wordt in het verzoek aangegeven dat zij financieel niet in de mogelijkheid is om het teruggevorderde bedrag terug te betalen.

Op financieel vlak begrijpt de Geschillencommissie dat de toepassing van voormelde regelgeving op de voorliggende situatie, financieel nadelig kan uitdraaien voor de verzoekster. Terwijl de kinderen van de verzoekster immers tijdens de andere maanden als student konden genieten van het Groeipakket en de inkomsten uit hun tewerkstelling, verliezen zij nu het Groeipakket terwijl zij minder uren tewerkgesteld waren aangezien zij voor de niet-tewerkgestelde dagen door de werkgever op tijdelijke werkloosheid waren gezet.

5.4. Covid-19 maatregelen

Bij ‘Besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2020 tot vaststelling van maatregelen ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid’, werden er een aantal maatregelen genomen inzake het Groeipakket, waaronder:

“Artikel 3. In afwijking van artikel 29, § 1, tweede lid, en artikel 41, tweede lid, van hetzelfde besluit worden de gezinsbijslagen niet geschorst tot en met 30 juni 2020 als het kind omwille van het COVID-19-virus een sociale uitkering ten gevolge van een tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of economische redenen ontvangt, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsuitkering.”

In toepassing van de bepalingen van artikel 8 van hetzelfde besluit, had deze maatregel uitwerking vanaf 15 maart 2020, zodat de maatregel betrekking heeft op de in artikel 3 vermelde ontvangen uitkeringen voor de maanden **maart tot en met juni 2020**.

De Geschillencommissie stelt vast dat de wetgever ernaar heeft gestreefd de gevolgen van de uitbraak van het COVID-19-virus te beperken voor tewerkgestelde jongeren die ingevolge covid-19 een sociale uitkering ontvingen omwille van tijdelijke werkloosheid tijdens de periode van maart tot en met juni 2020. De Geschillencommissie stelt derhalve vast dat deze maatregel niet verlengd werd en er dus ten tijde van de in casu betwiste maanden geen regelgevende uitzonderingsmaatregel van toepassing was.

5.5. Stelsel tijdelijke werkloosheid

Op de website van de RVA wordt het stelsel van de tijdelijke werkloosheid in het kader van de coronapandemie als volgt toegelicht.³ Op de bijgebrachte loonfiches van ... en ... is uitdrukkelijk vermeld ‘overmacht bedienden - coronavirus, zodat vooral de info inzake ‘tijdelijke werkloosheid wegens overmacht’ relevant is.

“INHOUD

- [1. Waarom dit infoblad?](#)

³ [T2 | Burgers | RVA](#) (www.rva.be/nl/documentatie/infoblad/t2)

- [2. Welk type tijdelijke werkloosheid?](#)
- [3. Tijdelijke werkloosheid wegens overmacht](#)
- [4. Tijdelijke werkloosheid om economische redenen](#)
- [5. Hoeveel bedraagt de uitkering tijdelijke werkloosheid?](#)

1. Waarom dit infoblad?

Om u te informeren over de voorwaarden en de vereenvoudigde formaliteiten om een stelsel van tijdelijke werkloosheid in te voeren naar aanleiding van de verspreiding van het coronavirus COVID-19.

Als u door het coronavirus uw personeel niet meer kunt tewerkstellen, kunt u hen, als u een paar formaliteiten naleeft, deze tijdelijk werkloos stellen. Die formaliteiten kunnen ook door uw sociaal secretariaat of mandataris vervuld worden.

Voor de periode tot en met 30.06.2022 kan eveneens alle tijdelijke werkloosheid die verband houdt met het conflict tussen Rusland en Oekraïne beschouwd worden als tijdelijke werkloosheid wegens [overmacht](#)

De werknemers kunnen tijdens die periode in principe een uitkering van de RVA krijgen.

2. Welk type tijdelijke werkloosheid?

Afhankelijk van de situatie waarin uw onderneming zich bevindt, bestaan er twee soorten tijdelijke werkloosheid waarop u eventueel een beroep kunt doen voor uw werknemers:

- tijdelijke werkloosheid wegens overmacht
- tijdelijke werkloosheid om economische redenen

De formaliteiten zijn verschillend voor de beide vormen van tijdelijke werkloosheid.

3. Tijdelijke werkloosheid wegens overmacht

3.1 Wat is 'overmacht'?

Overmacht veronderstelt een plotse, onvoorzienbare gebeurtenis, los van de wil van de partijen, die de uitvoering van de overeenkomst tijdelijk en volledig onmogelijk maakt.

Vanaf 13.03.2020 tot en met 31.08.2020 werd een soepele toepassing van het begrip overmacht aanvaard en werden alle situaties van tijdelijke werkloosheid door het coronavirus beschouwd als tijdelijke werkloosheid wegens overmacht, ook al kon er bijvoorbeeld nog enkele dagen worden gewerkt.

Deze soepele regeling eindigde op 31.08.2020, behalve voor de uitzonderlijk zwaar getroffen sectoren en ondernemingen, die de regeling nog verder kunnen inroepen tot 31.12.2020 (zie infoblad [E2 Tijdelijke werkloosheid - COVID-19 overgangsmaatregelen](#)).

Door de evolutie van de pandemie en de nieuwe maatregelen genomen door het overlegcomité, heeft de minister van Werk beslist om de vereenvoudigde procedure tijdelijke werkloosheid opnieuw in te voeren voor alle werkgevers en werknemers (arbeiders en bedienden) vanaf 01.10.2020 tot en met 31.03.2022.

Het kernkabinet van de federale regering heeft op 14.03.2022 beslist de vereenvoudigde procedure tijdelijke werkloosheid overmacht te verlengen tot en met 30.06.2022. Dit geldt niet enkel voor de tijdelijke werkloosheid die het gevolg is van het coronavirus maar ook voor de tijdelijke werkloosheid die het gevolg is van het conflict tussen Rusland en Oekraïne.

Opmerkingen :

- Voor deze vereenvoudigde vorm van overmacht hoeft een onderneming niet volledig gesloten te zijn. In de praktijk betekent dit dat sommige werknemers tijdelijk werkloos kunnen worden gesteld en anderen niet. Werknemers kunnen werkloosheidsdagen en [arbeidsdagen](#) ook afwisselen.
- De werkloosheid moet altijd een volledige arbeidsdag duren. Een werknemer kan dus niet in de voormiddag tijdelijk werkloos zijn en in de namiddag werken (of omgekeerd). Hierop bestond echter een uitzondering. In de periode van 10.05.2021 tot en met 30.06.2021 kunnen werknemers die tewerkgesteld zijn in een dienstenchequeonderneming of hoofdzakelijk leerlingen vervoeren van en naar een onderwijsinstelling, voor een halve dag tijdelijk werkloos gesteld worden indien deze tijdelijke werkloosheid het rechtstreekse gevolg is van de coronapandemie.

(...)

3.2 Welke werknemers kunt u tijdelijk werkloos stellen wegens overmacht?

Tijdelijke werkloosheid wegens overmacht kan van toepassing zijn op:

- **arbeiders en bedienden** (van de privésector, de publieke sector en de non-profitsector);
- **uitzendkrachten** tijdens de duur van een doorlopend wekelijks uitzendcontract (eventueel hernieuwbaar);
- **werknemers** die al waren ingezet voor een voorzien **evenement** dat pas achteraf werd geannuleerd na een beslissing van de Nationale Veiligheidsraad (voor meer informatie, zie de [FAQ Tijdelijke werkloosheid Corona](#));
- **personeel dat werkt in onderwijsinstellingen**;
- **leerlingen** die een [alternerende opleiding](#) volgen (vooral leerlingen met een alternerende overeenkomst in de Franse Gemeenschap en met een Overeenkomst Alternerende Opleiding in de Vlaamse Gemeenschap) voor de weggevallen uren praktijkopleiding.

3.3 Welke werknemers mogen niet tijdelijk werkloos wegens overmacht worden gesteld?

Tijdelijke werkloosheid wegens overmacht is niet van toepassing op:

- **statutaire ambtenaren**

- studenten
- stagiairs (individuele [beroepsopleiding](#) of speciale leerovereenkomst voor de omscholing van mindervaliden)

Zelfstandigen in hoofdberoep hebben geen recht op tijdelijke werkloosheid wegens overmacht, ook niet bij een tijdelijke onderbreking van hun activiteit. Dat is ook het geval voor vrije beroepen (advocaten, architecten, notarissen enz.).

(...)

3.6 Hebben werknemers recht op uitkeringen tijdelijke werkloosheid wegens overmacht?

Werknemers in tijdelijke werkloosheid wegens overmacht zijn vrijgesteld van de wachttijd. Ze hebben dus onmiddellijk recht op uitkeringen zonder een aantal dagen arbeid in loondienst of gelijkgestelde dagen te hoeven bewijzen.

(...)

5. Hoeveel bedraagt de uitkering tijdelijke werkloosheid?

Bij tijdelijke werkloosheid krijgen de werknemers een bedrag gelijk aan 65% van hun gemiddelde begrensde loon (begrensd tot 2.955,69 euro per maand). Tot 30.06.2022 wordt het bedrag van de uitkering tijdelijke werkloosheid verhoogd tot 70% van het gemiddelde begrensde loon, ongeacht de reden van tijdelijke werkloosheid.

De werknemer ontvangt dus een daguitkering tussen € 58,99 (minimum) en € 79,58 (maximum). Voor leerlingen is het bedrag van de uitkeringen forfaitair.

Voor een volledige maand ontvangt een werknemer gemiddeld 26 daguitkeringen.^(*)

De werknemer (arbeider of bediende) die in de periode van 01.03.2020 tot en met 30.06.2022 tijdelijk werkloos wordt gesteld wegens overmacht (behalve medische overmacht), ontvangt bovenop zijn werkloosheidsuitkering een supplement van € 5,98 per dag, ten laste van de RVA.

Er wordt op deze bedragen een bedrijfsvoorheffing van 26,75% ingehouden. Voor de uitkeringen voor de maanden mei 2020 tot en met juni 2022 wordt die inhouding verlaagd tot 15%.

De werknemer die tijdelijk werkloos wordt gesteld wegens economische oorzaken heeft bovenop zijn werkloosheidsuitkering, ook recht op een supplement van minstens € 2 ten laste van de werkgever (of van het fonds voor bestaanszekerheid) voor elke werkloosheidsdag.

(*) Voorbeelden van maandelijks bedragen voor tijdelijke werkloosheid wegens overmacht door het coronavirus:

Opgelet, het zijn louter indicatieve bedragen. Een werknemer in tijdelijke werkloosheid wordt namelijk zelden voor een volledige maand vergoed, maar enkel voor de dagen in een maand waarop hij tijdelijk werkloos is (in werkelijkheid worden de uren tijdelijke werkloosheid omgezet in dagen).

Minimum: € 58,99 x 26 = € 1.533,74 + € 155,48 (€ 5,98 x 26) = € 1.689,22 bruto – 15% = € 1.435,84 netto

Maximum: € 79,58 x 26 = € 2.069,08 + € 155,48 (€ 5,98 x 26) = € 2.224,56 bruto – 15% = € 1.890,87 netto

Die bedragen kunnen licht verschillen voor tijdelijke werkloosheid wegens economische redenen (het supplement is namelijk anders, zoals hierboven wordt uitgelegd).

Meer informatie over hoe de uitkeringen worden berekend, vindt u in het infoblad voor werknemers [T2 'tijdelijke werkloosheid - COVID-19 \(coronavirus\)'](#)."

5.6. Beslissing nr. 2022/080 d.d. 16 september 2022 van de Geschillencommissie

In het kader van een betwisting in een gelijkaardige situatie, waarbij het Groeipakket werd teruggevorderd van een schoolverlater die een sociale uitkering (uitkering tijdelijke werkloosheid wegens corona) ontving, oordeelde de Geschillencommissie als volgt in haar beslissing nr. 2022/080 d.d. 16 september 2022:

“Zoals supra vastgesteld heeft de verwerende partij de toepasselijke regelgeving en administratieve onderrichtingen naar de letter van de wet toegepast door het volledige Groeipakket voor de maand november 2020 terug te vorderen aangezien de verzoekster tijdens die maand ingevolge tijdelijke werkloosheid (overmacht door corona) een werkloosheidsuitkering ontving.

De Geschillencommissie verwijst hierbij naar het overleg dat in 2019 plaatsvond met de minister, waaruit bleek dat de Geschillencommissie niet enkel dient te oordelen naar de letter maar ook naar de geest van het Groeipakketdecreet; conform de conceptualisering van de Geschillencommissie in het kader van het Groeipakketdecreet stelt dit de Geschillencommissie in staat om het Groeipakketdecreet ook te toetsen aan de geest van de wet, zodanig dat ongewenste of niet beoogde effecten van het Groeipakketdecreet kunnen worden opgespoord en er hieraan desgevallend kan worden geredieerd met het oog op het verzekeren van de coherente toepassing van het Groeipakketdecreet.

In casu stelt de Geschillencommissie vast dat gelet op het 20u./week werkregime van verzoekster, zij normaliter de toegelaten tewerkstellingsnorm om het Groeipakket te kunnen behouden als schoolverlater niet overschrijdt. Gebruik makende van haar recht om als schoolverlater aldus een beperkte tewerkstelling uit te oefenen, stelt de Geschillencommissie vast dat verzoekster op tijdelijke werkloosheid werd gezet door haar werkgever waardoor ze de voorziene dagen in het 20u./week werkregime niet volledig presteerde (kon presteren).

De Geschillencommissie stelt vast dat in het kader van de coronapandemie veelvuldig door werkgevers gebruik werd gemaakt van de mogelijkheid om werknemers op tijdelijke werkloosheid te zetten (met voorziene vergoeding via de werkloosheidssector). Het gaat om een beschermingsmaatregel waarbij het stelsel van tijdelijke werkloosheid werd ingezet in de zeer uitzonderlijke omstandigheden van de pandemie. De Geschillencommissie stelt zich daarom de vraag of het billijk kan worden geacht dat verzoekster, die aan het werk was en buiten haar wil om ten gevolge van de coronapandemie, een vergoeding ontving in het kader van deze beschermingsmaatregel, daardoor wel het Groeipakket voor die maand verliest. Had zij die maand haar normale arbeidsprestaties kunnen verrichten volgens haar arbeidsregime van 20u./week, dan was de tewerkstellingsnorm voor het Groeipakket niet overschreden en was het Groeipakket behouden gebleven. De Geschillencommissie stelt bovendien vast dat de tijdelijke werkloosheidsuitkering die verzoekster ontving, het loon dat zij normaal zou ontvangen hebben, slechts ten belope van een vastgelegd percentage

compenseert. In die zin heeft de verzoekster derhalve voor de maand november 2020 minder arbeidsinkomsten gehad, en verliest zij daarenboven het Groeipakket, terwijl de ontvangen uitkering geenszins het bedrag van het Groeipakket overschrijdt, en zij geenszins enig financieel supplemeentair inkomen heeft genoten ingevolge de ontvangen sociale uitkering.

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgever oog heeft gehad voor de impact van de coronapandemie op het Groeipakket en er met het voormeld besluit d.d. 30 april 2020 in de aanvangsperiode van de coronapandemie voor de periode maart tot juni 2020 maatregelen werden getroffen. Het besluit motiveerde de dringende noodzakelijkheid van die maatregelen als volgt: "Er is geen advies gevraagd aan de Raad van State, met toepassing van artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Deze dringende noodzakelijkheid vindt zijn oorsprong in de coronacrisis en de noodmaatregelen die nodig zijn om deze crisis het hoofd te bieden. Dit besluit voorziet in een aantal dringende maatregelen op basis waarvan leerlingen/studenten die omwille van de coronacrisis hun recht op gezinsbijslagen zouden verliezen of zouden terugvallen op hun recht als schoolverlater, wat niet zou zijn gebeurd indien deze noodsituatie niet zou hebben plaatsgevonden, toch hun recht op gezinsbijslagen behouden gedurende deze periode van noodsituatie."

Hoewel de maatregel niet algemeen werd verlengd tijdens de daaropvolgende periodes waarin de coronapandemie nog steeds woedde, meent de Geschillencommissie dat de regelgever onmogelijk alle mogelijke toepassingsgevallen in individuele situaties zoals het geval van verzoekster (die in november 2020 op tijdelijke werkloosheid werd gezet omwille van corona), kon afdekken. In casu meent de Geschillencommissie evenwel dat de individuele situatie van verzoekster zeer sterk overeenstemt met de typegevallen waarvoor de regelgever beoogd heeft het Groeipakket te vrijwaren in het kader van de coronapandemie.

Daarenboven stelt de Geschillencommissie vast dat de verzoekster zich bevond in de situatie die de decreetgever heeft willen mogelijk maken en faciliteren, namelijk in de hoedanigheid van schoolverlater een beperkte tewerkstelling uitoefenen (cf. supra, bisnota betreffende het BVR Rechtgevend Kind: "Er wordt voorzien in een tegemoetkoming aan gekende problemen binnen de huidige toepassing. Voor kinderen met onvoorspelbare schoolcarrières en kinderen die ongewild niet onmiddellijk werk vonden na hun studies, was er vaak de onaangename verrassing van het verlies aan kinderbijslag als ze zich vergaten in te schrijven als werkzoekend schoolverlater. Daarnaast was er ook niet altijd een even consequent inschrijvingsbeleid waardoor jongeren die het systeem kenden meerdere malen gebruik konden maken van het systeem werkzoekend schoolverlater, terwijl andere jongeren niet onmiddellijk ingeschreven raakten als het nog niet helemaal duidelijk was of ze nog gingen verder studeren.

We verlaten het criterium werkzoekend schoolverlater, en hanteren verder enkel het criterium schoolverlater, wat zowel voor de gezinnen als voor de uitbetalingsactoren een administratieve vereenvoudiging betekent.

Daarnaast heffen we een aantal uitwassen op, waardoor men nu niet meer dan 1 keer gebruik zal kunnen maken van dit krediet en men ook niet langer meer dan een jaar van dit systeem zal kunnen genieten, wat in het huidige systeem wel het geval was als men zijn beroepsinschakelingstijd verlengd zag, doordat het kind geen 2 positieve evaluaties had ontvangen. Daarmee worden kinderen die wel 2 positieve evaluaties hadden behaald en slechts op de standaard periode beroep konden doen, niet langer bestraft ten opzichte van kinderen die niet 2 dergelijke positieve evaluaties verkregen.

Het kind krijgt met deze hervorming een krediet van 12 maanden na het beëindigen van zijn

studies en kan met dit krediet ook de lacunes die in een onregelmatige schoolcarrière bestaan ondervangen. Het krediet van 12 maanden kan in verschillende periodes worden ingezet, maar kan nooit langer dan 12 maanden bedragen.(...)”

Vervolgens stelt de Geschillencommissie vast dat de verzoekster door de penibele omstandigheden van de coronapandemie waardoor zij tijdens de maand november 2020 geen volledige arbeidsprestaties kon leveren, het Groeipakket voor de volledige maand verliest terwijl ze voor de niet-gepresteerde arbeidsdagen slechts een vergoeding ten belope van 56,84 EUR ontving.

Overigens gaat het ook om een situatie die de verzoekster niet kon voorzien aangezien het stelsel van tijdelijke werkloosheid door de werkgever kon worden ingezet wanneer het noodzakelijk voorkwam tijdens de coronapandemie naargelang de steeds evoluerende gezondheidssituatie. In die zin kon de regelgeving niet alle mogelijke individuele situaties afdekken door overeenkomstige beschermingsmaatregelen voor het Groeipakket.

De Geschillencommissie noteert verder dat de verzoekster, zoals supra gebleken uit de toelichting door de verwerende partij, geen infobundel heeft ontvangen betreffende de voorwaarden om tussen 18 en 25 jaar Groeipakket te kunnen ontvangen. Verwerende partij stelde daarom dat de verzoekster als te goeder trouw kan worden beschouwd.

Gelet op de voormelde ratio legis om een beperkte tewerkstelling toe te laten voor studenten en schoolverlaters en vanuit de algemene ratio legis van het Groeipakket waarmee in een financiële ondersteuning wordt voorzien in de gezinslasten bestaande uit de kosten voor het onderhoud en de opvoeding van de kinderen (cf. art. 3, §1, 19° Groeipakketdecreet) meent de Geschillencommissie dat het niet de bedoeling kan zijn dat het Vlaamse Groeipakket niet zou kunnen toekomen aan een schoolverlater die zich hield aan de norm inzake toegelaten tewerkstelling maar door de coronapandemie rechtmatig aanspraak kon maken op tijdelijke werkloosheidsuitkering voor de dagen dat zij niet kon werken binnen de toegelaten tewerkstelling, ter compensatie van de derving van haar loon (en dit slechts ten belope van een percentage van het loon dat zij normaliter zou ontvangen hebben). De Geschillencommissie meent dat een schoolverlater die in haar tewerkstelling getroffen werd door de coronapandemie niet nadeliger zou mogen behandeld worden dan een jongere die er niet door getroffen is en zijn normale arbeidsinkomen kan genieten.

In de mate immers dat de decreetgever ervoor gekozen heeft om aan jongeren van 18 tot 25 jaar nog kinderbijslag ten goede te laten komen ingeval van een beperkte tewerkstelling als student of schoolverlater en de uitkering wegens tijdelijke werkloosheid die de verzoekster ontving louter een vergoeding vormt voor de arbeidsdagen voorzien bij contract maar die zij niet kon presteren ten gevolge van de coronapandemie, werd er geen effectief voordeel genoten dat het Groeipakket zou kunnen in de weg staan aangezien de sociale uitkering kadert binnen de voor het Groeipakket toegelaten tewerkstelling in hoofde van de verzoekster.

De Geschillencommissie oordeelt - rekening houdende met alle voormelde elementen - dat de sociale uitkering die de verzoekster ontving ingevolge het feit dat zij in het kader van de coronapandemie op tijdelijke werkloosheid werd gezet in november 2020 en een sociale uitkering ontving ter compensatie van het gederfde loon voor de niet-tewerkgestelde dagen, er niet kan toe leiden dat het Groeipakket voor de maand november 2020 wordt teruggevorderd, echter in de mate dat voldaan is aan alle overige toekenningsvoorwaarden voor het Groeipakket voor de betreffende maand. Meer in het bijzonder moet het gaan om

een toegelaten tewerkstelling; tevens mag het bedrag van de sociale uitkering voor de betrokken maand het maandbedrag van het Groeipakket niet overstijgen.”

5.7. Overwegingen en beoordeling

Zoals supra vastgesteld, heeft de verwerende partij de toepasselijke regelgeving en administratieve onderrichtingen naar de letter van de wet toegepast door het volledige Groeipakket voor de betwiste periode terug te vorderen aangezien de kinderen van verzoekster, ... en ..., tijdens die maanden ingevolge tijdelijke werkloosheid (overmacht door corona) een werkloosheidsuitkering ontvingen.

De Geschillencommissie verwijst hierbij naar de overwegingen in haar beslissing nr. 2022/080 d.d. 16 september 2022 (6.6).

In casu stelt de Geschillencommissie vast dat gelet op het 19u./week werkregime van de kinderen van verzoekster, zij normaliter de toegelaten tewerkstellingsnorm om het Groeipakket te kunnen behouden als student niet zouden hebben overschreden in de voormelde maanden zoals supra onderzocht. Gebruik makende van hun recht om als student aldus een beperkte tewerkstelling uit te oefenen, stelt de Geschillencommissie vast dat de kinderen van verzoekster op tijdelijke werkloosheid werden gezet door hun werkgever in het kader van de coronapandemie waardoor ze de voorziene dagen in hun werkregime niet volledig presteerden (konden presteren).

De Geschillencommissie stelt bovendien vast dat de tijdelijke werkloosheidsuitkering die de kinderen van verzoekster ontvingen, het loon dat zij normaal zouden ontvangen hebben slechts ten belope van een vastgelegd percentage (70%) compenseert. In die zin hebben de kinderen van de verzoekster derhalve voor de betrokken maanden minder arbeidsinkomsten gehad, en verliezen zij daarenboven het Groeipakket, terwijl de ontvangen uitkeringen niet steeds het bedrag van het Groeipakket overschrijden voor de voormelde maanden zoals supra onderzocht en zij geenszins enig financieel supplementair inkomen hebben genoten ingevolge de ontvangen sociale uitkering.

Overigens gaat het ook om een situatie die de verzoekster en haar kinderen niet konden voorzien aangezien het stelsel van tijdelijke werkloosheid door de werkgever kon worden ingezet wanneer het noodzakelijk voorkwam tijdens de coronapandemie naargelang de steeds evoluerende gezondheidssituatie.

De verwerende partij stelt dat de verzoekster een informatiebrief heeft ontvangen betreffende de voorwaarden om tussen 18 en 25 jaar Groeipakket te kunnen ontvangen. De Geschillencommissie meent dat verzoekster op basis daarvan echter niet kon afleiden dat ook de sociale uitkering die haar kinderen zouden ontvangen als tijdelijke werkloosheidsuitkering wegens overmacht (corona) eveneens een beletsel zou vormen om het Groeipakket voor die maanden te ontvangen.

Gelet op de voormelde ratio legis om een beperkte tewerkstelling toe te laten voor studenten en vanuit de algemene ratio legis van het Groeipakket waarmee in een financiële ondersteuning wordt voorzien in de gezinslasten bestaande uit de kosten voor het onderhoud en de opvoeding van de kinderen (cf. art. 3, §1, 19° Groeipakketdecreet) meent de Geschillencommissie dat het niet de bedoeling kan zijn dat het Vlaamse Groeipakket niet zou kunnen toekomen aan een student die zich hield aan de norm inzake toegelaten tewerkstelling maar door de coronapandemie rechtmatig aanspraak kon maken op een tijdelijke werkloosheidsuitkering voor de dagen dat zij niet konden werken binnen de toegelaten tewerkstelling, ter compensatie van de derving van haar loon (en dit slechts ten belope van een percentage van het loon dat zij normaliter zou ontvangen hebben). De Geschillencommissie meent dat een student die in zijn of haar tewerkstelling getroffen werd door de

coronapandemie niet nadeliger zou mogen behandeld worden dan een jongere die er niet door getroffen is en zijn normale arbeidsinkomen kan genieten.

In de mate immers dat de decreetgever ervoor gekozen heeft om aan jongeren van 18 tot 25 jaar nog kinderbijslag ten goede te laten komen ingeval van een beperkte tewerkstelling als student en de uitkering wegens tijdelijke werkloosheid die de kinderen van verzoekster ontvingen louter een vergoeding vormt voor de arbeidsdagen voorzien bij contract maar die zij niet konden presteren ten gevolge van de coronapandemie, werd er geen effectief voordeel genoten dat het Groeipakket zou kunnen in de weg staan aangezien de sociale uitkering kadert binnen de voor het Groeipakket toegelaten tewerkstelling in hoofde van de kinderen van verzoekster.

De Geschillencommissie oordeelt - rekening houdende met alle voormelde elementen - dat de sociale uitkering die de kinderen van verzoekster ontvingen ingevolge het feit dat zij in het kader van de coronapandemie op tijdelijke werkloosheid werden gezet ter compensatie van het gederfde loon voor de niet-tewerkgestelde dagen, er voor het kind ... voor de maand 06/2021 niet kan toe leiden dat het Groeipakket voor die maand wordt teruggevorderd en waarbij het bedrag van de sociale uitkering voor die maand het maandbedrag van het Groeipakket niet overstijgt. Tevens dient te zijn voldaan aan alle overige toekenningsvoorwaarden voor het Groeipakket voor de betreffende maand.

6. Afzien van terugvordering

De verzoekster gaf in het verzoek aan dat het voor haar financieel niet evident is om de onverschuldigde bedragen aan Groeipakket terug te storten.

De bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet stellen dat:

“De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.”

Artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2019 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 07.09.2018) – hierna BVR Rechten en plichten begunstigden genoemd – bepaalt (onderlijning door de Geschillencommissie toegevoegd):

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het ministerieel besluit van 13 maart 2019⁴ tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen – hierna MB Rechten en Plichten Begunstigden genoemd – worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om

⁴ BS 07.06.2019.

ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. · Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

Recent, namelijk bij ministerieel besluit d.d. 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019⁵ tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw werd een nieuwe invulling gegeven aan het begrip ‘goede trouw’. Daartoe werd een artikel 3/1 toegevoegd in het MB waarin het volgende bepaald is:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

⁵ BS 13.12.2022, inwerkingtreding 23.12.2022.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Verder kan daarbij verwezen worden naar volgende administratieve onderrichtingen in Mededeling A/40 van 8 december 2022 betreffende behartenswaardigheid van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in artikel 13 dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip “goeder trouw” voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

(...)

In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

Het verzoek tot afstand van terugvordering dient te gebeuren door de ontvanger(s) van de toelagen.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

- 1. **de goede trouw:** de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden. (De oorspronkelijke definitie van 'de goede trouw' is het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.)*
- 2. **de financiële voorwaarde:** het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.*

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.*
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.*

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijsstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast.

De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

Wat betreft de beoordeling van de voorwaarde van de goede trouw ingeval er twee ontvangers zijn, moeten zij beiden voldoen aan de voorwaarde van de goede trouw op basis van hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen en/of ze doen beiden een aanvraag, dan dienen ze allebei te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.*
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen en slechts één van hen doet een aanvraag, dan dient de ontvanger/aanvrager te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.*

Wat betreft de beoordeling van de financiële voorwaarde ingeval er twee ontvangers zijn, dan moeten ze beiden voldoen aan deze voorwaarde o.b.v. hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen wordt er rekening gehouden met hun gezamenlijke bestaansmiddelen.*
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van hun feitelijk gezin en die van de eventuele echtgenoot of wettelijke samenwonende (ongeacht of zij samenwonen – cfr. artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigen).*
- De beoordeling gebeurt elk voor hun aandeel (1/2 van de schuldvordering). Zoals hierboven reeds gesteld, dient wel voorbehoud gemaakt te worden t.o.v. de andere ontvanger dat de gehele som kan ingevorderd worden lastens deze.”*

(...)

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de eindkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).”

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en **gegrond** is in de mate dat de sociale uitkering die het kind ... ontving voor de maand 06/2021 ingevolge het feit dat zij in het kader van de coronapandemie op tijdelijke werkloosheid werd gezet door haar werkgever en een sociale uitkering ontving ter compensatie van het gederfde loon voor de niet-tewerkgestelde dagen, er niet kan toe leiden dat het Groeipakket voor die maand wordt teruggevorderd.

Verzoekster heeft de mogelijkheid om een aanvraag om af te zien van terugvordering in te dienen bij de verwerende partij voor de maanden waarvoor de terugvordering blijft gelden. Zij heeft ook de mogelijkheid om een afbetalingsplan te vragen aan de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel op **14 juli 2023**.

De commissie was samengesteld uit :

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en de heer Maarten Vankeersbilck (KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens